

Vec C-585/20

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

5. november 2020

Vnútroštátny súd:

Juzgado Contencioso-Administrativo n.º 2 de Valladolid

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

22. september 2020

Žalobkyňa:

BFF Finance Iberia S.A.U

Žalovaný:

Gerencia Regional de Salud de la Junta de Castilla y León

PRACOVNÝ DOKUMENT

JDO. CONTENCIOSO/ADMTVO. N. 2 (Správny súd č. 2)

VALLADOLID

[omissis]

[omissis] [identifikácia súdu, konania a účastníkov konania]

UZNESENIE

Vo Valladolid, 22. septembra 2020.

SKUTKOVÝ STAV

PO PRVÉ – Od roku 2014 do roku 2017 spoločnosti ALIFAX SPAIN S.L., BIOTRONIK SPAIN S.A., EVOMED SL, EXACTECH IBÉRICA SL, FERRING SA, GETINGE GROUP SPAIN S.L., GlaxoSmithKline S.A., JUSTE FARMA SLU, JUSTE SAQF, L.F. GUERBET SA, LABORATORIOS ERN S.A., LABORATORIOS NORMON, S.A., LABORATORIOS RUBIÓ S.A., Laboratorios ViiV Healthcare S.L., LELEMAN, S.L., MEDCOM TECH S.A., Merck, Sharp & Dohme de España S.A., NACATUR 2 ESPAÑA, S.L. PHARMA MAR, S.A., RECOLETAS CASTILLA LEON, SHIRE PHARMACEUTICALS IBERICA SL, TEXTIL PLANAS OLIVERAS, S.A., a ZIMMER BIOMET SPAIN S.L. dodávali tovar a poskytovali služby zdravotníckym zariadeniam, ktoré podliehajú Gerencia Regional de Salud de la Junta de Castilla y León (Regionálny úrad pre zdravotnú starostlivosť autonómneho spoločenstva Castilla y León).

Gerencia Regional de Salud de la Junta de Castilla y León nezaplatil faktúry vystavené uvedenými spoločnosťami v lehote ich splatnosti.

PO DRUHÉ – Spoločnosť BFF FINANCE IBERIA, S.A.U. nadobudla od vyššie uvedených spoločností prostredníctvom zmlúv o prevode práv na vymáhanie pohľadávok (zmlúv o postúpení pohľadávok) určité pohľadávky vyplývajúce z neuhradených faktúr.

PO TRETIE – Dňa 31. mája 2019 BFF FINANCE IBERIA, S.A.U. podala na Gerencia Regional de Salud de la Consejería de Sanidad de la Junta de Castilla y León (Regionálny úrad pre zdravotnú starostlivosť Ministerstva zdravotníctva autonómneho spoločenstva Castilla y León) žiadosť o zaplatenie: istiny vo výške 124 662,71 eura spolu s príslušnými úrokmi z omeškania podľa sadzby stanovenej v zákone č. 3/04; sumy 43 296,61 eura, ktorá predstavuje úroky z omeškania podľa sadzby stanovenej v zákone č. 3/04 v súvislosti s faktúrami, ktoré boli uhradené po lehote splatnosti, a sumy 40 eur, ktorá predstavuje náklady na vymáhanie za každú z faktúr, ktoré neboli uhradené v zákonom stanovených lehotách v súlade s článkom 8 zákona č. 3/2004.

Správny orgán nezaplátil.

PO ŠTVRTÉ – BFF FINANCE IBERIA, S.A.U podala správnu sťažnosť proti nečinnosti správneho orgánu vyplývajúcej zo žiadosti o zaplatenie podanej 31. mája 2019.

[*omissis*] [vnútroštátne predpisy, na ktorých je sťažnosť založená]

PO PIATE – Následne podala žalobu, v ktorej navrhuje:

1. vyhlásiť napadnutú nečinnosť za nezákonnú.
2. uložiť žalovanému správnenému orgánu povinnosť zaplatiť tieto sumy:
  - a. sumu 40 eur za faktúru, ktorá predstavuje náklady na vymáhanie.
  - b. sumu 51 610,67 eura, ktorá predstavuje istinu, spolu s príslušnými úrokmi z omeškania až do skutočného zaplatenia uvedenej sumy za podmienok stanovených v zákone č. 3/2004.
  - c. sumu 43 626,79 eura, ktorá predstavuje úroky z omeškania.
  - d. zákonné úroky z úrokov z omeškania splatné od podania sťažnosti.
  - e. trovy konania.

Žiada, aby súd podal návrh na začatie prejudiciálneho konania Súdnemu dvoru Európskej únie.

PO ŠIESTE – Dňa 27. februára 2020 sa Gerencia Regional de Salud de la Junta de Castilla y León vyjadril k žalobe.

Navrhuje, aby súd žalobu zamietol.

[*omissis*]

[*omissis*] [procesné úvahy týkajúce sa vnútroštátneho práva]

PO DEVIATE – Pri rozhodovaní tohto sporu má súd pochybnosti o výklade uplatniteľného práva Spoločenstva a zlučiteľnosti uplatneného španielskeho práva s právom Spoločenstva [*omissis*].

PO DESIATE – Po tom, čo súd vyzval účastníkov konania a Ministerio fiscal (prokuratúra), aby sa vyjadrili k možnosti podať návrh na začatie prejudiciálneho konania na Súdny dvor Európskej únie podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, účastníci konania uviedli nasledovné:

BFF FINANCE IBERIA, S.A.U zopakovala, čo už uviedla, pričom v podstate tvrdí, že Juzgado Contencioso-Administrativo num. 2 de Valladolid (Správny súd

č. 2 Valladolid, Španielsko) je povinný podať návrh na začatie prejudiciálneho konania [omissis].

Žalovaný správny orgán nesúhlasí s podaním návrhu na začatie prejudiciálneho konania.

Ministerio fiscal (prokuratúra) pri prenesení úvah uvedených v judikatúre a doktríne, tak vnútroštátnej ako aj Spoločenstva, na prejednávajúcu vec, dospela k záveru, že v tomto prípade nie je potrebné ani vhodné podať návrh na začatie prejudiciálneho konania.

PRÁVNE ODÔVODNENIE

PO PRVÉ – [omissis] [zopakovanie pochybností súdu]

1. Článok 8 zákona č. 3/2004 [na ktorý sa odvoláva TRLCSP (konsolidované znenie zákona o verejných zákazkách) a LCSP (zákon o verejných zákazkách)] v znení prijatom po schválení smernice 2011/7/EÚ stanovuje:

„1. V prípade omeškania dlžníka má veriteľ vo vzťahu k dlžníkovi nárok na paušálnu sumu vo výške 40 eur, ktorá sa v každom prípade a bez výslovnej žiadosti pripočíta k hlavnej pohľadávke. Veriteľ je okrem toho oprávnený požadovať od dlžníka náhradu všetkých svojich opodstatnených nákladov na vymáhanie vzniknutých v dôsledku dlžníkovho omeškania, ktoré presahujú sumu uvedenú v predchádzajúcom pododseku.“

Žalobkyňa sa domnieva, že paušálna suma vo výške 40 eur sa dlhuje za každú faktúru, a nie za konanie.

2. Začiatok plynutia úrokov z omeškania je stanovený uplynutím tridsiatich dní od vystavenia faktúry za predpokladu, že k uvedenému dátumu sa už uskutočnilo poskytovanie služieb zo strany dodávateľa v súlade s ustanoveniami TRLCSP a LCSP.

V tejto súvislosti smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/7/EÚ zo 16. februára 2011 o boji proti oneskoreným platbám v obchodných transakciách vo svojom odôvodnení 23 stanovuje:

„... Dlhé lehoty splatnosti a oneskorené platby zo strany orgánov verejnej moci za tovar a služby vedú k neopodstatneným nákladom pre podniky. Preto je vhodné zaviesť osobitné pravidlá týkajúce sa obchodných transakcií pre dodávku tovaru alebo poskytovanie služieb podnikmi orgánom verejnej moci, ktorými by sa stanovili najmä lehoty splatnosti, ktoré za bežných okolností nepresahujú 30 kalendárnych dní, pokiaľ nie je... výslovne stanovené inak, a za predpokladu, že je to objektívne opodstatnené vzhľadom na osobitný charakter alebo prvky zmluvy, a v každom prípade nepresahujú 60 kalendárnych dní.“

Smernica stanovuje všeobecné pravidlo, podľa ktorého lehota splatnosti nesmie presiahnuť 30 dní, a umožňuje to len: i) na základe výslovnej dohody strán, a ii) ak je objektívne opodstatnené vzhľadom na osobitný charakter alebo prvky zmluvy uskutočniť platbu v lehote 60 dní.

Európska komisia, iniciátorka smernice 2011/7/EÚ, rovnako uvádza, že orgány verejnej moci musia zaplatiť v lehote 30 dní a len vo výnimočných prípadoch môžu zaplatiť v lehote 60 dní.

3. DPH zohľadnená pri výpočte úrokov.

Smernica 2011/7/EÚ o boji proti oneskoreným platbám v obchodných transakciách, z ktorej vychádza súčasné znenie zákona č. 3/2004, definuje vo svojom článku 2 „splatnú sumu“ ako „istin[u], ktorá mala byť zaplatená v zmluvnej alebo zákonnej lehote splatnosti vrátane uplatniteľných daní, ciel, poplatkov alebo odvodov uvedených na faktúre alebo v rovnocennej výzve na zaplatenie“.

Umožňuje výklad smernice dospieť k záveru, že do základu na výpočet úrokov z omeškania, ktoré táto smernica uznáva, sa zahŕňa DPH za poskytnutú službu, ktorej výška je uvedená na samotnej faktúre?

[omissis] [žalovaný sa domnieva, že nie je potrebné podať návrh na začatie prejudiciálneho konania]

PO TRETIE – POLOŽENIE OTÁZKY

Právna úprava Spoločenstva uplatniteľná v oblasti úrokov z omeškania a náhrady nákladov na vymáhanie je obsiahnutá v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2011/7/EÚ zo 16. februára 2011 o boji proti oneskoreným platbám v obchodných transakciách.

Článok 4 tejto smernice, nazvaný „Transakcie medzi podnikmi a orgánmi verejnej moci“, v odseku 1 stanovuje:

„1. Členské štáty zabezpečia, aby v obchodných transakciách, kde je dlžník orgánom verejnej moci, mal veriteľ po uplynutí lehoty stanovenej v odsekoch 3, 4 alebo 6 nárok na zákonný úrok z omeškania bez potreby upozornenia, ak sú splnené tieto podmienky:

- a) veriteľ splnil svoje zmluvné a zákonné povinnosti a
- b) veriteľ nedostal splatnú sumu včas, s výnimkou prípadu, keď dlžník nie je zodpovedný za omeškanie.“

Článok 6 tej istej smernice, nazvaný „Náhrada nákladov na vymáhanie“, stanovuje:

„1. Členské štáty zabezpečia, aby v prípade, že sa úrok z omeškania stane splatným v rámci obchodných transakcií v súlade s článkom 3 alebo 4, bol veriteľ oprávnený získať od dlžníka minimálne paušálnu sumu vo výške 40 eur.

2. Členské štáty zabezpečia, aby paušálna suma uvedená v odseku 1 bola splatná bez potreby upozornenia a bola náhradou za vlastné náklady veriteľa na vymáhanie.

3. Veriteľ je oprávnený od dlžníka požadovať okrem paušálnej sumy uvedenej v odseku 1 primeranú náhradu všetkých nákladov na vymáhanie presahujúcich túto paušálnu sumu a vzniknutých v dôsledku dlžníkovho omeškania s platbou. Tieto náklady by mohli zahŕňať náklady vzniknuté okrem iného v dôsledku využitia služieb právnikovi alebo spoločnosti na vymáhanie dlhov.“

Článok 7 citovaného predpisu, nazvaný „Nekalé zmluvné podmienky a nekalé obchodné praktiky“, v odseku 1 napokon stanovuje:

„1. Členské štáty zabezpečia, aby zmluvná podmienka alebo obchodná praktika týkajúca sa dátumu alebo lehoty splatnosti, sadzby úroku z omeškania alebo náhrady nákladov na vymáhanie bola buď nevymáhateľná, alebo mala za následok vznik nároku na náhradu škody, ak je značne nevýhodná pre veriteľa.

Pri určovaní, či je zmluvná podmienka alebo obchodná praktika značne nevýhodná pre veriteľa v zmysle prvého pododseku, sa zväžia všetky okolnosti prípadu vrátane:

- a) akéhokoľvek hrubého odchýlenia sa od dobrých obchodných zvyklostí v rozpore s dobrou vierou a poctivým obchodovaním;
- b) povahy tovaru alebo služby a
- c) toho, či dlžník má nejaký objektívny dôvod odchýliť sa od zákonnej sadzby úroku z omeškania, od lehoty splatnosti uvedenej v článku 3 ods. 5, článku 4 ods. 3 písm. a), článku 4 ods. 4 a článku 4 ods. 6 alebo od paušálnej sumy, ako je uvedená v článku 6 ods. 1.“

V odsekoch 2 a 3 sa ďalej uvádza:

„2. Na účely odseku 1 sa zmluvná podmienka alebo obchodná praktika, ktorá vylučuje úrok z omeškania, považuje za značne nevýhodnú.

3. Na účel odseku 1 sa zmluvná podmienka alebo obchodná praktika, ktorá vylučuje náhradu nákladov na vymáhanie stanovenú v článku 6, považuje za značne nevýhodnú, ak sa nepreukáže opak.“

PO ŠTVRTE – Ako už bolo uvedené, za týchto okolností má samotný tento súd a z dôvodov uvedených [*omissis*] [BFF FINANCE IBERIA, S.A.U.], pochybnosti pri rozhodovaní tohto sporu.

Konkrétne vznikajú nasledovné **pochybnosti**, ktoré sú predmetom sporu:

1. Smernica 2011/7/EÚ v článku 6 stanovuje, že členské štáty zabezpečia, aby v prípade, že sa úrok z omeškania stane splatným v rámci obchodných transakcií, bol veriteľ oprávnený získať od dlžníka minimálne paušálnu sumu vo výške 40 eur. Táto právna úprava je prebratá do súčasného znenia článku 8 zákona č. 3/2004. Pochybnosť vzniká v súvislosti s tým, či sa má suma 40 eur považovať za sumu za faktúru, alebo či je suma 40 eur stanovená za kumulovaný nárok. Ak sa podá prvý výklad, kladie sa otázka, či na uhradenie sumy 40 eur za faktúru je nevyhnutné, aby žalobkyňa individualizovala tieto faktúry vo všetkých svojich žiadostiach tak v rámci správneho konania ako aj konania v rámci správneho súdnictva, alebo postačuje jedna spoločná a všeobecná žiadosť, aby sa neskôr mohlo požadovať týchto 40 eur za faktúru.

Táto otázka je sporná pre [omissis] mnohé súdy [omissis].

2. [omissis] [zopakovanie odôvodnenia 23 smernice 2011/7]

[omissis] [zopakovanie všeobecného pravidla stanoveného smernicou]

Článok 198 ods. 4 zákona č. 9/2017 stanovuje lehotu splatnosti 60 dní v každom prípade a pre všetky zmluvy, pričom prvých 30 dní stanovuje na schválenie a ďalších 30 dní na zaplatenie.

Umožňuje výklad smernice dospieť k záveru, že je v súlade s právom, aby členský štát zákonom stanovil lehotu splatnosti 60 dní v každom prípade, bez výslovnej dohody, a bez doplňujúceho odôvodnenia vzhľadom na osobitný charakter alebo prvky zmluvy? Je táto právna úprava v rozpore s vyššie uvedeným právom Spoločenstva?

3. [omissis] DPH zohľadnená pri výpočte úrokov.

[omissis] [zopakovanie článku 2 smernice] [omissis] Umožňuje výklad smernice dospieť k záveru, že do základu na výpočet úrokov z omeškania, ktoré táto smernica uznáva, sa zahŕňa DPH za poskytnutú službu, ktorej výška je uvedená na samotnej faktúre? Alebo je potrebné rozlíšiť a určiť, kedy dodávateľ odvádza daň daňovému orgánu?

– Ak by dodávateľ zaplatil DPH na základe faktúr alebo potvrdení o vykonaní prác, ktoré neboli včas uhradené – a ktoré vedú k vzniku úrokov z omeškania – vtedy, keď vykonal zúčtovanie DPH za obdobie, v ktorom bola služba poskytnutá, to znamená, že by DPH zaplatil vopred, mal by nárok na úroky z omeškania z uvedenej preddavkovej sumy dane, čo predstavuje situáciu, ktorú v každom prípade musí preukázať dodávateľ.

– V opačnom prípade, ak DPH nebola zaplatená vopred, nie je možné počítat úroky z omeškania zo sumy, ktorá nepochádza z majetku dodávateľa, keďže nedošlo k žiadnej škode, ktorú treba nahradiť.

Táto otázka je sporná a existujú nejednotné výklady zo strany španielskych súdov.

[omissis] [procesná úvaha týkajúca sa vnútroštátneho práva] [omissis]
VÝROKOVÁ ČASŤ

So zreteľom na vyššie uvedené tento súd rozhodol o prerušení konania v prejednávanej veci a položení nasledujúcich prejudiciálnych otázok Súdnemu dvoru Európskej únie:

S prihliadnutím na článok 4 ods. 1, článok 6 a článok 7 ods. 2 a 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/7/EÚ zo 16. februára 2011 o boji proti oneskoreným platbám v obchodných transakciách:

Má sa článok 6 smernice vykladať v tom zmysle, že suma 40 eur je v každom prípade za každú faktúru, za predpokladu, že veriteľ individualizoval faktúry vo svojich žiadostiach v rámci správneho konania a konania v rámci správneho súdnictva, alebo je suma 40 eur v každom prípade za každú faktúru, aj keď sa predložili spoločné a všeobecné žiadosti?

Ako sa má vykladať článok 198 ods. 4 zákona č. 9/2017, ktorý stanovuje lehotu splatnosti 60 dní v každom prípade a pre všetky zmluvy, pričom prvých 30 dní stanovuje na schválenie a ďalších 30 dní na zaplatenie, vzhľadom na to, že odôvodnenie 23 smernice stanovuje:

„Dlhé lehoty splatnosti a oneskorené platby zo strany orgánov verejnej moci za tovar a služby vedú k neopodstatneným nákladom pre podniky. Preto je vhodné zaviesť osobitné pravidlá týkajúce sa obchodných transakcií pre dodávku tovaru alebo poskytovanie služieb podnikmi orgánom verejnej moci, ktorými by sa stanovili najmä lehoty splatnosti, ktoré za bežných okolností nepresahujú 30 kalendárnych dní, pokiaľ nie je výslovne stanovené inak, a za predpokladu, že je to objektívne opodstatnené vzhľadom na osobitný charakter alebo prvky zmluvy, a v každom prípade nepresahujú 60 kalendárnych dní.“?

Ako sa má vykladať článok 2 smernice? Umožňuje výklad smernice dospieť k záveru, že do základu na výpočet úrokov z omeškania, ktoré táto smernica uznáva, sa zahŕňa DPH za poskytnutú službu, ktorej výška je uvedená na samotnej faktúre? Alebo je potrebné rozlíšiť a určiť, kedy dodávateľ odvádza daň daňovému orgánu?

[omissis]

[omissis] [Odkazy na oznámenie rozhodnutia, nemožnosť podať proti nemu opravný prostriedok a podpis]